

край лозята, украсени съ лѣтни вили, по шосето за Габрово, посадено съ дрѣвчета, или по това за Русе, къмъ Св. Гора, или къмъ залепенитѣ на скалитѣ два манастиря, или най-сетне на гарата съ нейната хубава борова горичка, по желѣзния мостъ и извивкитѣ на тунела, презъ който често пищи локомотива на желѣзнопѣтния тренъ, провирайки се презъ тунела подъ самото Търново. Отъ всѣкъде гледката е пленителна; на кждето и да се обърнешъ, ще видишъ чудната панорама на Търново.

Върнахъ се отъ Търново по желѣзницата. Тренътъ лети, а красивиятъ изгледъ на Търново ту се скрива, ту се показва, додето се изгуби отъ очитѣ ни.